

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Бургас, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, П ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Събчо Ат. Събев

Членове: Петя Г. Георгиеваева Стоянова
Радослава Н. Маждракова

при участието на секретаря Ани Т. Скарлатова
в присъствието на прокурора Георги Т. Чинев
като разглежда докладваното от Радослава Н. Маждракова Частно наказателно
дело № 20232100200311 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 17 от ЗЕЕЗА.

Образувано е по предложение на Окръжна прокуратура-Бургас , във
връзка с искане от съдебните власти на Руската Федерация, обективизирано в
молба за екстрадиция от Заместника на Генералния прокурор на Руската
федерация, придружена с документите по чл. 12, ал. 2 от ЕКЕ и чл. 9, ал. 3 от
ЗЕЕЗА, за предаване на М. В. Б. /М. Б. - М. В. /, роден на ***г. в гр.***,***,
притежаващ **** паспорт № ****, изд.на ****г., валиден до ****г., с цел
водене на наказателно производство.

Молбата е за екстрадиция за М. В. Б. /М. Б./, спрямо когото е
образувано на 24.10.2012г. досъдебно производство , за разследване на
извършено престъпление „измама в особено големи размери“, извършено
през периода м.06.2012г.-10.09.2012г., в гр.Сочи, Краснодарски край, за това,
че действайки умишлено, с користна цел и използвайки измама и злоупотреба
с доверие - представяйки се, че иска да закупи лек автомобил м.“Ауди“,модел
„Q7“ , е откраднало на територията на Федерална Република Германия
парична сума и описаното МПС, собственост на Р.А. Н.. Въпросният лек
автомобил впоследствие е бил продаден от Б. на територията на гр.Краснодар,

Руска федерация, като същият е използвал откраднатите пари за лична облага, като е причинил на пострадалия финансова имотна вреда в размер на 2 490 000 рубли - престъпление по чл.159, ал.4 от Наказателния кодекс на Руската федерация, с предвидено наказание "Лишаване от свобода" за срок до 10 години.

В открито съдебно заседание, проведено на 27.03.2023 г., исканото лице не изразява съгласие за предаването му на руските съдебни власти и не прави отказ от прилагане на принципа на особеността по чл. 61 от ЗЕЕЗА.

Представителят на БОП изразява становище, че са налице предпоставките визирани в разпоредбите на чл. 5 от ЗЕЕЗА за предаване на исканото лице. Не са налице отрицателните предпоставки визирани в разпоредбата на чл. 6, 7 и 8 от ЗЕЕЗА. Лицето е **** гражданин, няма данни да е получило политическо убежище, не се ползва от имунитет и е наказателно отговорен. Няма данни да е преследван по политически причини. Няма доказателства, че ще бъде подложен на насилие, изтезание или на жестоко, нечовешко или унижително наказание, че не са гарантирани правата му, свързани с наказателното производство и изпълнение на наказанието съгласно изискванията на международното право. Образуваното досъдебно производство е за престъпление наказуемо и българското законодателство-чл.211 от НК.

Защитата на Б. изразява становище за неоснователност на искането за предаването му на руските съдебни власти. Оспорват се дадените гаранции от страна на Руската Федерация. Не се твърди, да е преследван заради негови политически убеждения, а във връзка с опасността пострадалият да упражни неправомерно влияние, с цел да навреди на Баресау, след екстрадирането му в Русия, и поради това той да бъде подложен на унижително отношение, изтезания и нечовешко отношение. Твърди се, че Руската Федерация е подала официална нотификация, че напуска Съвета на Европа, смята да върне смъртното наказание, налице са множество доклади за дейността на руските служби и правосъдните органи не са независими, а постановяват актовете си според желанието на изпълнителната власт. Представят се: Доклад за състоянието на човешките права и върховенството на правото в Руската федерация от 20.03.23г. на БХК ; Доклад за състоянието на човешките права и върховенството на правото в Руската федерация от 29.11.22г. на неправителствена организация- „БХК“; Доклад „Дипломатически гаранции срещу изтезания-присъщо грешни, присъщо ненадеждни“ на неправителствена организация „Амнести Интернешънъл“; Извадка от Федерален закон за именения в определени законодателни актове на Руската федерация и обявяване за загубили сила на определени разпоредби в законодателни актове на Руската федерация; Решение от 2005година по

делото Шамаев и други срещу Грузия и Русия; Публикация „Съдът в Страсбург представи доклада си за правата на човека от сайта novini.bg; Регламент /ЕС/ №269/14г. на Съвета от 17.03.14г. относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверинитета и независимостта на Украйна; Статия именувана „Списък на депутати от Държавната дума на Руската федерация. Депутати. Заплати в Държавната дума : колко получават депутатите –източник сайта malun.ru; Публикация от 06.02.23г. в пресата - „Кавказки възел“; Публикация озаглавена „Ю. Н. стана най-богатия депутат в Държавната дума“ – източник kommersant.ru; Публикация озаглавена „Гръбнакът на партията. Как живее и печели обкръжението на южния лидер на Либералдемократическата партия“ - източник сайта life.ru; Биография на Ю. Н. в интернет сайт; Публикация „Лазаревски съд –Сочи осъди блогър А. В.“ –източник интернет сайт golosameriki.com; Биография на Р. А. Н. -2брой от интернет сайт.

В последната си дума Б. моли съда, да не допуска предаването му на руските власти.

След преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, изразени в съдебно заседание, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

М. В. Б. /М. Б./ е издирван по искане на Руската Федерация с молба за екстрадиция. На 24.10.2012г. е образувано досъдебно производство № 328185 за разследване на извършено престъпление измама спрямо пострадалия Р.А.Н. С Постановление от 10.03.2018г. на старши следовател в отдел по разследване на престъпленията на територията на полицейски отдел с.Калинино, СУ при Управление на МВР на Русия - гр.Краснодар, М. Б. е привлечен като обвиняем. С Постановление от 06.03.2018г. същия е обявен за издирване , а на 21.03.18г. за международно издирване.

С Постановление от 26.03.2018г. на Прикубански районен съд-гр.Краснодар спрямо исканото лице е била наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“, а на 12.10.2020г. е бил обявен за издирване.

Давността за наказателно преследване не е изтекла, според приложената по делото справка по наказателното дело №328185.

По основателността на искането за екстрадиция:

Налице е молба съобразена с изискванията на чл. 14, ал. 4, т. 5 от ЗЕЕЗА, ведно с всички придружаващи я документи, които са постъпили във връзка с конкретното искане.

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 5 от ЗЕЕЗА при постановяване на решението си съдът трябва да прецени дали са налице условията на чл. 5 от същия закон или дали не се налице някои от основанията за отказ по чл. 6, 7 и 8, за да може да се извърши предаването на лицето на искащата държава.

Чл. 9 ЗЕЕЗА урежда условията, при които може да бъде подадена молба за екстрадиция и съответно едно лице да бъде предадено на искащата държава. В настоящият случай, видно от приложените доказателства, тези условия са налице. Молбата е била подадена до Министерство на правосъдието на Република България и след преценка на приложените към нея документи са препратени на ВКП. Прокурор от БОП е внесъл в съда преписката по чл. 14, ал. 4, т. 5 от ЗЕЕЗА за разглеждане по реда на чл. 17 от същия закон.

Молбата за екстрадиция е по отношение на лице, което е обвинено в извършване на деяние, наказуемо съгласно правото на Руската Федерация с "лишаване от свобода" не по-малко от една година, а именно "лишаване от свобода" за срок до 10 години.

Наред с това деянието за което е издадена заповедта съставлява престъпление и по законодателството на Република България, по смисъла на чл. 211 от НК на РБ, поради което и наличие на двойна наказуемост съгласно чл. 5 от ЗЕЕЗА.

От материалите по делото се установява, че не са налице основанията на чл. 6 и 7 ЗЕЕЗА за отказ за предаване на лицето - престъплението не е амнистирано, не попада под нейната наказателна юрисдикция, исканото лице не е осъдено за същото престъпление от български съд или съд на трета държава членка, не е изтърпяло и не търпи наказание за това деяние и исканото лице не е малолетно съгласно българското законодателство.

В чл. 7 ЗЕЕЗА са предвидени относителните основания за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест, т. е. хипотезите, при наличието на които българският съд може да откаже предаването на лицето. Престъплението, за което Б. следва да бъде предаден е извършено в Руската Федерация, т. е. на територията на издаващата държава, а не на територията на Република България. Същевременно, за същото престъпление в Република България не са образувани наказателни производства (съответно и не са прекратявани), нито същите са подсъдни на българския съд, за да се прави

преценка за изтекла законова давност. Липсват и данни Б. да е изтърпял (или да търпи) наказание по влязла в сила присъда за същото престъпление.

Представените с молбата на компетентните власти на Руската Федерация документи налагат извод, че не са налице и основанията за отказ от екстрадиция по чл. 7 и 8 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението, за което се иска предаването на *** гражданин М. Б. не е от категорията на политическите, не представлява военно престъпление, лицето не се иска за съдене от извънреден съд. Характерът на престъплението изключва възможността екстрадицията да бъде с цел преследване или наказване на основание раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, нито пък се съдържат каквито и да било данни, които да представляват индиция, че Б. ще бъде подложен от молещата държава на насилие, изтезание или на жестоко нечовешко и унижително наказание. Видно от молбата и приложените доказателства, престъплението за което се иска да бъде предаден той за разследване е такова за което се предвижда наказание "Лишаване от свобода", то не е амнистирано, за същото в Р. България няма влязла в сила присъда, а предвижданото наказание няма характер на смъртно наказание, изтърпяването на наказанието не е погасено по давност.

Възражението на защита, че исканото лице не следва да бъде предавано на съдебните органи на Руската Федерация, поради това, че заповедта не отговаря на изискванията на ЗЕЕЗА е неоснователно по изложените съображения. Освен това, съдът взе предвид, че наказателното преследване спрямо него е започнало с образуването на 24.10.2012г. наказателно преследване за извършено престъпление против собствеността /измама/ извършено в периода м.юни 2012г.-10.09.2012г. На 20.04.2021 г същият е привлечен в качеството на обвиняем. Всичко това е преди началото на военния конфликт в Р. Украйна. Наред с това, не се навеждат никакви доводи исканото лице да е политически противник на действащата власт в Русия или да е възпрепятствал провеждането на водената от управляващата партия политика, за да се обсъжда възможността да е преследван по политически причини. Поради това и тези възражения са несъстоятелни.

Не се твърди също, да е била подавана и молба до компетентните органи и Б. да е получавал бежански статут.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на защитата на исканото

лице, че пострадалият, като депутат би се възползвал от положението си и би оказал влияние върху правоохранителните и правосъдните органи , в насока да бъде подложен Б. на жестоко, нечовешко и унизително отношение , докато спрямо него се прилага мярката задържане под стража и евентуално, докато търпи наказание лишаване от свобода. Избирането на Р.А.Н. за представител в местен орган на власт не би следвало да води до автоматичния извод, че същия не може да бъде пострадал от престъпление. Ирелевантно за съставомерността на престъплението измама е дали вещта/вещите/ предмет на разследваното престъпление, са били преди това придобити от него правомерно или по незаконен начин.

В производството по искане за екстрадиция не подлежи на обсъждане също личността и характеристикните данни на пострадалото лице, получаваната от него заплата или начин на гласуване като депутат/заявени политически възгледи/. Поради това и представените биографии, статии за личността на пострадалия или негови роднини, за имуществото им и за дейността осъществявана от някой от тях се явяват неотносими в преценката за екстрадиция на исканото лице , през призмата на твърдяна опасност за подлагане на исканото лице Б. на жестоко, нечовешко и унизително отношение, ако бъде предаден за водене на разследване срещу него за криминално престъпление.

Наред с това, не могат да бъдат разглеждани като писмени доказателства , съдържащи надлежно установени факти и обстоятелства от значение за предмета на делото , журналистическите статии и частните заключения на неправителствени организации, в това число изготвени за целите на други съдебни дела.

Представената извадка от изменение на Федерален закон на Руската Федерация, не дава възможност за запознаване с текста в неговата цялост, което прави недопустим коментара на само някоя негова част , с оглед установяване смисъла на твърдяната промяна.

Обстоятелствата обсъждани в Решението по делото Шамаев и други срещу Грузия и Русия, досежно състоянието на местата за лишаване от свобода , положението на задържаните и осъдените лица и т.н. , не следва да се считат относими към настоящото дело, предвид изключителната отдалеченост от 18 години във времето от постановяване на това решение на ЕСПЧ до разглеждането на настоящото дело.

Колкото до Регламента /ЕС/ №269/14г. на Съвета от 17.03.14г. относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверинитета и независимостта на Украйна, то същия има единствено значение на принципна позиция срещу действията на Руските управляващи и налагането на финансови санкции в израз на неодобрение. В този смисъл , този международен акт не носи сведения, че при евентуално екстрадиране на исканото лице за провеждане на разследване, би бил подложен на някоя от формите на насилие изброени в чл.7, т.5 от ЗЕЕЗА.

Достатъчни по обем и съдържание настоящият състав намира дадените

от заместник главния прокурор на Руската Федерация писмени гаранции в молбата за екстрадиция, с която от името на прокуратурата гарантира, че екстрадицията няма за цел преследване на Б. по политически мотиви, във връзка с расова принадлежност, вероизповедание, националност или политически възгледи. Същото така, че на исканото лице в Руската федерация ще са предоставени всички възможности за защита, в това число помощ на адвокати, няма да се подлага на мъчения, жестоки, безчовечни, унижаващи достойнството видове третиране и наказания/ членове 7 и 14 от Международния пакт за граждански и политически права от 16.12.1966г./Пакта/. Наред с това, че в съответствие с чл.14 от Европейската конвенция за екстрадиция той ще е привлечен към наказателна отговорност само за това престъпление, във връзка с което се иска неговата екстрадиция и след завършване на наказателното преследване или съдебно разглеждане, а в случай на произнасяне на осъдителна присъда - след излежаване на наказанието или освобождаване от него, ще може да напусне територията на Русия. Посочва се също, че в случай на екстрадиция исканото лице ще се задържа в учреждение, в което са зачетени стандартите посочени в частност в Пакта и сътрудниците на Посолството на Република България в Руската Федерация ще могат да го посещават за целите на контрол върху спазването на гаранциите изложени в запитването за екстрадиция.

М. Б. е запознат и не се отказва от принципа на особеността визиран в разпоредбата на чл. 61 от ЗЕЕЗА

Поради това не са налице абсолютните основания за отказ да се изпълни ЕЗА съгласно разпоредбата на чл. 5 за наличие на двойна наказуемост, по чл. 6 от ЗЕЕЗА –абсолютни основания за отказ, по чл. 7 и и относителните основания, предвидени в чл. 8 от ЗЕЕЗА.

Като съобрази всичко изложено, съдът намира, че са налице основанията, предвидени в ЗЕЕЗА за предаване на лицето за наказателно преследване.

Имената на исканото лице посочено в молбата за екстрадиция като М. В. Б. и М. В. Б. /М. В./, се отнасят до едно и също лице, установимо от международния паспорт на лицето на л.61-62 от преписката по екстрадиция.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 17, ал. 5 и 7 от ЗЕЕЗА, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА екстрадиция на М. Б. / М. В. /, роден на ****г. в гр.***, ***, притежаващ *** паспорт № ***, изд.на ****г., валиден до **г., по искане

на съдебните власти на Руската Федерация за разследване на извършено престъпление "измама в особено големи размери", извършено през периода месец юни 2012 г. до 10.09.2012г., в гр. Сочи, Краснодарски край, за това, че с намерение да присвои чуждо имущество, чрез измама и злоупотреба с доверие е получил от Р.А.Н. парични средства в размер на 500 000 рубли, както и лек автомобил марка "Ауди", модел „Q7“, на стойност 1 990 000 рубли, задължавайки се на свой ред да намери и превози от Федерална Република Германия по-нов автомобил за Р.А.Н. - произведен през 2011г. отново марка "Ауди", модел „Q 7“. За изпълнение на намерението си, М. Б. присвоил предадените му парични средства, след което продал лекия автомобил марка "Ауди", модел „Q 7“, собственост на Р.А.Н. в гр.Краснодар. Б. се разпоредил с получените средства в свой интерес и не изпълнил задълженията си към Р.А.Н. - не му предоставил обещания лек автомобил и се е укрил, с което му нанесъл имотна вреда в особено големи размери - за общата сума от 2 490 000 рубли – престъпление по чл.159, ал.4 от Наказателния кодекс на Руската Федерация, с предвидено наказание лишаване от свобода за срок до 10/десет/години и друга имуществена отговорност.

След влизане на решението в сила препис от него да се изпрати на Министерство на правосъдието и да се уведоми за съдържанието му Прокуратурата на Руската Федерация.

Препис от настоящото решение, след влизането му в сила, да се изпрати на ВКП за издаване на постановление за неговото изпълнение.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Бургас в седемдневен срок.

Председател:

Членове: 1.

2.

Особено мнение към Решение № 85/27.03.2023г. на Радослава Николова
Маждракова, съдия-докладчик:

МОТИВИ : Изразявам несъгласие с мнението на мнозинството на съдебния състав, че ** гражданин М. Б. /М. В./ следва да бъде екстрадиран по искане на съдебните власти на Руската федерация за осъществяване на наказателно преследване за извършено престъпление по чл.159 ал.4 от НК на Руската федерация.

Производството е по реда на чл.16 и сл. от Закона за екстрадиция и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/.

Съгласно чл.17 ал.5 от ЗЕЕЗА съдът следва да обсъди дали са условията по чл.5 и 6 от същия закон и има ли основания за отказ от екстрадиция по чл.7 или 8.

Съдията-докладчик след като се запозна с представените и приобщени по делото писмени доказателства на български език и съдебната практика на ЕСПЧ, намира за установено следното :

Европейската конвенция за екстрадицията /ЕКЕ/ от 13.12.1957 г. е приета от Съвета на Европа и цели правното уреждане на условията и процедурите на екстрадиция между подписалите я държави. Република България и Руската федерация са подписали и ратифицирали ЕКЕ и тя е влязла в сила съответно на 01.10.1994 г. за РБългария и на 09.03.2000 г. - за Руската федерация. С резолюция, приета на 23 март 2022 г. на заседанието на делегатите на министрите [CM/Res(2022)3)], Комитетът на министрите на Съвета на Европа, припомняйки своята предишна резолюция от 16 март 2022 г. и приетото на 22 март 2022 г. от Европейския съд по правата на човека решение относно последиците от прекратяването на членството на Руската федерация в Съвета на Европа в светлината на чл. 58 от Европейската конвенция за правата на човека, реши, че Руската федерация продължава да бъде страна по конвенциите и протоколите, сключени в рамките на Съвета на Европа, с които е изразила съгласието си да бъде обвързана, и които са отворени за присъединяване от трети държави, в което число попада и Европейската конвенция за екстрадицията. Поради това и приложимо в случая право са нормите на ЕКЕ и на ЗЕЕЗА, като част от вътрешното право.

В производството по екстрадиция, съгл.чл.7т.5 от ЗЕЕЗА, съдът следва да прецени дали,ако лицето бъде предадено на искащата държава, то няма да бъде изложено на отношение, противоречащо на чл.3 от ЕКПЧ / решение на ЕСПЧ *Soering v. the United Kingdom*, judgment of 7 July 1989/. В тази връзка съдебният орган на замолената държава е длъжен да провери надеждността на гаранциите от молящата държава относно спазването на стандартите, установени в ЕКПЧ, така както те се тълкуват в практиката на Европейския съд по правата на човека. По начало при съблюдаване принципите на чл. 3 от ЕКПЧ,съдът разглежда както цялостната ситуация на правата на човека в тази държава,така и конкретните обстоятелства,свързани с лицето.

Генералната прокуратура на Руската федерация е предоставила гаранции, че исканото лице Б. няма да бъде подлаган на измъчване, жестоко, нечовешко, унижаващо

достойнството третиране или наказание, позовавайки се на членове 7 и 14 от Международния пакт за граждански и политически права от 16.XII.1966. Независимо от това обаче,намирам,че следва да се провери дали тези гаранции, при тяхното приложение са достатъчни ,за да гарантират, че исканото лице ще бъде защитено срещу риска от отношение, забранено от чл. 3 от ЕКПЧ, особено при наличие на данни за нарушения на правата на човека и върховенството на правото в искащата държава, каквито са установени в Руската федерация от международни неправителствени правозащитни организации и институции. / В този смисъл решение на ЕСПЧ по дело OTHMAN (ABU QATADA) срещу ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО (Жалба № 8139/09), §§187-189/. *Съдията-докладчик* взе предвид също така ,че на 03 - 04.03.22г. на Съвет „Правосъдие и вътрешни работи“ в гр.Брюксел е изразено общо мнение,че действията на Русия представляват толкова сериозно нарушение на международното право и международните споразумения,че оправдават избора на много държави членки да не разглеждат такива искания и респ. да си запазват правото на преценка за всеки отделен случай.

Видно от доклада за състоянието на човешките права и върховенството на правото в Руската федерация, в Комитета на министрите на Съвета на Европа продължават да се разглеждат по процедурата на усилено наблюдение две групи дела, свързани с лоши условия в местата за лишаване от свобода. Това е група дела Калашников срещу Русия (в процедура на наблюдение на изпълнението от 2002 г.), свързана с нечовешки и унизителни условия в следствените изолатори/ СИЗО/ и групата дела Федотов срещу Русия (в процедура на наблюдение на изпълнението от 2006 г.), свързана с нечовешки и унизителни условия в изолаторите за временно настаняване.Тези групи дела са в процедура на усилено наблюдение от дълги години и все още не са изпълнени.Този факт поставя под съмнение дадените от руската страна формални гаранции.

За да определи наличието на сериозни мотиви да се повярва в реален риск от отношение, несъвместимо с член 3 от Конвенцията, съдът следва да анализира предоставените му доказателства и ако е необходимо, си доставя такива служебно (M.G. срещу БЪЛГАРИЯ, Жалба № 59297/12, 25 март 2014г.,§76),в това число и международни източници - документи и доклади.В този смисъл, видно от приложения доклад, състоянието на върховенството на правото в Руската федерация се е влошило силно през последните десет години и особено драстично – след военната интервенция в Украйна през февруари 2022г.Сериозен проблем със системата на наказателно производство в Русия е практиката на изтезания и малтретиране по време на задържане на лишени от свобода в следствените арести.На следващо място,ЕСПЧ много пъти е констатирал тежки нарушения на правата на човека, включително случаи на изтезание и друго нечовешко отношение към лишените от свобода в тази страна и липса на ефективно разследване.Въпреки обстоятелството, че исканото лице Б. е издирван за криминално, а не за политически мотивирано престъпление, *съдията-докладчик* намира, че самият факт, че ще бъде задържан като заподозрян в престъпление в такава ситуация, дава достатъчно основания за съмнение, че той може да бъде изложен на сериозен риск и да бъде подложен на отношение, което

противоречи на член 3 от Конвенцията.

Дадените гаранции се явяват от общо естество, при положение, че са налице достатъчно данни, че руските власти имат значителни затруднения да наложат спазването на стандартите за защита на правата на човека в местата за лишаване от свобода. От значение за преценка на надеждността на гаранциите е дали в приемащата държава има ефективна система за защита срещу изтезания, в това число дали е склонна да разследва твърдения за изтезания и да налага наказания на отговорните лица и дали е склонна да си сътрудничи с международните механизми за наблюдение. В този смисъл, Русия не е ратифицирала Факултативния протокол към Конвенцията против изтезанията на ООН и не е създадала независим Национален превантивен механизъм против изтезанията. След напускането на Русия на Съвета на Европа, тя престава да бъде посещавана и от Европейския съвет против изтезанията и по този начин системата на задържане и лишаване от свобода в Русия е напълно затворена и не подлежи на външен контрол.

Следва да се има предвид също така, че малтретирането на задържаните, условията на задържане и на лишаване от свобода в Краснодарския край /където би следвало да бъде задържано исканото лице/ са сериозен проблем в Русия. Съгласно публикувания през 2021 г. доклад на междурегионалната неправителствена организация „Комитет против изтезанията“ в периода 2017 г.-2021 г. в Краснодарския ѝ филиал са постъпили общо 100 жалби за изтезания на граждани от сътрудници на правоохранителни органи. До напускането на Русия на Съвета на Европа, ЕСПЧ е разгледал голям брой дела свързани с физическо малтретиране на задържани от органите на реда в Краснодарския край, включващи тежки случаи на изтезания и физическо малтретиране /побой с юмруци и ритници, измъчване с електрически ток и др./. В този смисъл са делата *Sporykhin and Others v. Russia*, 7.12.2021 г., *Ivanov and Others v. Russia* 05.07.2022 г., *Arkhipov and Others v. Russia* 13.10.2022 г. От ЕСПЧ са разгледани и дела свързани с лоши битови условия на задържане на жалбоподателите - жители на Краснодарския край, в нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ, разкриващи сериозни проблеми с пренаселеността, лошата хигиена, липса на медицинско обслужване и др. /Така напр. *Radzhabov and Others v. Russia*, 26.07.2018 г., *Yakovlev v. Russia*, 17.12.2019 г./

Ноторно е известно, че с резолюция, приета на 23 март 2022 г. на заседанието на делегатите на министрите [CM/Res(2022)3], Комитетът на министрите на Съвета на Европа, реши, че Руската федерация престава да бъде високотоговаряща страна по Европейската конвенция за правата на човека на 16 септември 2022 г. Това ще препятства юрисдикцията на Европейския съд по правата на човека по индивидуални жалби за нарушени права по Конвенцията от граждани на Русия. В допълнение, на 07.06.2022 г. Руската Държавна дума е приела окончателно на второ и трето четене закон, според който решенията на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), издадени след 15 март 2022 г., не подлежат на изпълнение в Русия, както и решенията на ЕСПЧ вече няма да бъдат основа за преразглеждане на решения, взети от руски съдилища. По този начин се изключва възможността за външен контрол върху спазването на правата на задържаните в местата за лишаване от свобода, респективно невъзможност за независим международен контрол върху

дадените от руската държава гаранции. Изложените по-горе факти сочат на сериозни основания за предположение, че исканото лице може да бъде подложено в Руската федерация на насилие, изтезания или жестоко, нечовешко или унижително отношение в нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ и не са гарантирани правата му съгласно изискванията на международното право / чл. 7, т. 5 от ЗЕЕЗА/.

С тези аргументи *съдията-докладчик* счита, че е налице основанието по чл.7,т.5 от ЗЕЕЗА за отказ от екстрадиция на исканото лице М. Б. по искане на съдебните власти на Руската федерация.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ :

/Р.Маждракова/